

namaže. Bolečina hipoma jenja, in, če se to hitro zgodi, se tudi ne naredi nobena oteklina; če se pa rana ni mogla brž s tobakovim sokom namazati, je oteklina vsaj celó majhna in manj boli. Kaj pa, če človek nima fajfe pri rokah in le kako smodko (cigaro)? Takrat naj se rana namaže sè sokom, ki se iztisne iz tistega konca smodke, katerega tobakar v ustih drži. Ker večina čebelarjev tobak kadí, imajo tedaj oni najboljše sredstvo zoper čebelni pik pri sebi.

Narodne stvari.

Veljava slovanskih narodov v ednajstem stoletju.

Nov dokaz, kako nepristranska in pravična narodom bila je preteklost memo sedanjega časa, je med drugim tudi to, da so nekedaj tudi narod slovanski kot nekaj velicega in celega po svoji zgodovinski vrednosti smatrali in tega ne skrivali, ampak očitno pripoznavali.

Kraljeva biblioteka v Monakovem hranjuje namreč v bogati zbirki svojih rokopisov tako imenovani „evangeliarum“ kralja Henrika II. iz 11. stoletja; ta „evangelarij“ je bil nekdaj podarjen stolnici v Bambergu, zdaj pa se nahaja v gori imenovani zbirki.

V tem „evangelariji“ nahaja se posebno za nas zanimiva slika v miniaturni, katera nam predočuje „Narode“, cesarju se klanjajoče. Ta slika nam kaže 4 ženske podobe s kronami na glavi, v pisanih oblekah in z vpognjenimi koleni. Te osebe kažejo tadanje evropske glavne narode. Nad glavami posameznih oseb se beró imena: Roma, Gallia, Germania, Sclavania.

Pod imenom Sclavania se razumeva posebljenje slovanskih evropskih narodov. To ime se pa nahaja v poznejši zgodovini le za imenovanje južnoslavjanskih narodov, katero je ostalo do XVII. stoletja.

P. pl. R.

Ozir po svetu.

Popotovanje po Bosni.

Iz Zagreba v Sarajevo.

(Dalje.)

Ko se je počelo v jutro daniti, pride voznik z navadnim vozom, ker drugih voznikov za tujce takrat v Bosni ni še bilo. — Peljemo se še četrť ure po polju Zeniškem, ko pridemo na podnožje planine Vjetrenice. Cele 4 ure traja vožnja čez to planino po krasni cesti, katero so naredili avstrijski vojaki. Pri napravljanji te ceste pokazali so avstrijski vojaki „genie-kora“ izvrstno vještino o napravljanji cest, in prištevati se mora ta cesta najlepšim cestam v Avstriji. V obče cela cesta od Broda v Sarajevo je prav izvrstno in umetno izpeljena, in ne more se reči, da bi bilo 8 in pol milijona, kolikor ta cesta veljá, zastonj potrošen denar. Celó cesto opravljali so tudi takrat še sami vojniki. Skoro na vsako uro daljine opazili so se vojaki, kateri so na cesti kamenje tolkli in cesto nasipali.

Voziti moglo se je le bolj polagoma, ker vozov je bilo toliko na cesti, kateri so vozili razne stvari v Sarajevo in zopet iz Sarajeva, da se je moral človek samo čuditi tolikemu prometu. Ob cesti večkrat so napravljene hiše ali barake, v katerih se dobi kaka črna kava ali slab slivovic.

Planina ni gosto poraščena, ampak večidel le z grmovjem in pa praprotom, bolj na visočinah vidijo se hrastove šume. Na drugi strani planine odpre se zopet lepa dolina, v kateri teče reka Lašva in kjer se cesta iz Zenice združi s cesto, katera pelje iz Sarajeva v Travnik. Tukaj je mala vas imenovana Vitez, kjer so nekdaj, kakor se pripoveduje, bili najbolji vinogradi v Bosni. Četrť ure pred Vitezom stoji han Compagnija, avstrijska poštarška postaja med Zenico, Travnikom in Sarajevem. Na zahodno stran pelje cesta v Travnik, na južno pa poleg reke Lašve v Sarajevo. Dolina je ozka in lepi senožeti se v njej nahajajo. Hiše in prebivalci so na tej cesti proti Sarajevu bolj na gosto, in uže pri hanu videl sem vsejano ajdo, prvo v Bosni.

Čez uro vožnje v tej dolini se cesta zopet zavije med male bregove, ter zapusti reko Lašvo. Bregovi so večidel poraščeni zopet s hrastovim grmovjem, in le malo se vidi pravega polja ali pa poljskih rastlin. Tudi živina je tukaj jako slaba in majhna.

Kmalu se pripeljemo potem v malo mesto Busovačo, katero stoji na lepi ravnici med rekama Busovačo in Kozico. Busovača ima do 150 hiš, ter so prebivalci večidel mohamedanci, nekoji katoliki in nekoliko je ciganov. Prebivalci so bolj rumene, nezdrave barve, in pravijo, da posebno boleajo za škorbuto.

Tukaj smo imeli počitek in tudi kosilo pri nekem židu, kateri je imel krčmo. Kavó sem šel pit v turško kavarno in sicer zato, ker neki je v Busovači najslabeja kava v celi Bosni, in ako hoče kedo komu reči, da kava ni dobra, pravi navadno: „baš je prava busovača.“

V okolici busovački je posebno veliko železne rude, ter so jo uže poprej kopali na treh mestih. Narod je tukaj prav vljuden. Ko sem šel nekoliko se sprehajati po mestu, pridem na koncu mesta proti mali hišici, kjer so prebivalci katoličani. Oni so se meni približevali, in ko so videli, da sem tudi jaz njihove vere, in da grem v Sarajevo, zaupljivo so me popraševali, kedaj se bo počela zemlja meriti in deliti med rajo. Opisovali so mi strahovite tuge, katere so morali prenašati v zadnjih letih in tudi poprej pod turško vlado, in ko so opazili, da gre kaki turčin memo, hitro so omolknili vsi in prestrašeni ga pozdravili. Videlo se je iz vsega, da še vedno živé v velikem strahu, boječi se, da ne bi zopet še enkrat padli pod turško vlado. Jaz sem jih tolažil, da bo vse bolje, akoravno mislim, da se jim še danes stanje ni veliko zboljšalo.

(Dalje prihodnjič.)

Obpravnave deželnih zborov.

Deželni zbor Kranjski.

6. seja 28. dne junija.

Gospod c. k. deželni predsednik Winkler objavi, da je presvitli cesar lojalno izjavo deželnega zbora vsled cesarskega darila za Dolenjce milostljivo na znanje vzeti blagovolil.

Dr. pl. Schrey v imenu finančnega odseka navetuje, naj se proračun zemljiško-odveznega zaklada za l. 1880. (potrebščina 599.988 gold, zaklad 530.288 gold., primanjkljej 69.700 gold., ki je pokriti po državnih predplačilih) potrdi. Vsled tega zbor sklene, da je v základ deželnega doneska za l. 1880. pobirati 20% doklade na neposrednje davke, izvzemši doklado za vojaščino, potem 20% doklade na vžitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa, — ter temu sklepu zadobiti cesarsko potrditev. Dalje se potrdi proračun zemljiško-odveznega zaklada za leto 1881.